

andre Arealer, som Kommunen ligger inde med, gennem en Standsning i Salget af dem.

Jeg vil gerne samtidig sige, at naar Lovforslagets § 1 begynder med: „Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til for Statskassens Regning at lade foretage Anlæg af“ o. s. v., hvorved der jo gives Ministeren en Bemyndigelse til at anvende 22½ Mill. Kr., er det en overordentlig stor Tillid, der her vises Ministeren, og jeg synes, at det bør siges her, at det vist nok kun kan glæde alle, at den nuværende Minister for offentlige Arbejder nyder saa stor en Tillid, at der saavel gennem Folketingets som Landstingets Forhandlinger kan gives Ministeren en saa ubetinget Tilslutning. Maa jeg samtidig tilføje, at der, saavidt mig bekendt, ikke er stillet noget Forslag i Folketinget om at lave en Tuskhandel, hvad der jo saa tidt er omtalt baade ved den ene og den anden Lejlighed, og det er ogsaa saa smaat blevet berørt her i Dag. Folketinget er jo paa mange forskellige Maader ofte blevet stemplet som ikke særlig københavnsk stemt, men mere, om jeg saa maa sige, agrarisk. Det er da værdt at lægge Mærke til, at det foreliggende Forslag er vedtaget uden Betingelser, enstemmigt i Folketinget. Jeg vil haabe, at det skal lykkes for den højtærede Minister at gennemføre disse Foranstaltninger, saaledes at vi maa være lige saa glade ved den udviste Tillid, naar Realisationen har naaet sin Afslutning, som vi ere i Dag ved at vise ham den. Og det er jeg slet ikke i Tvivl om, naar vi ude fra Provinserne blot kan være sikre paa, og det tror jeg, at vi kan, at den Assistance, der staar til Ministerens Raadighed, har Hjertet lige saa nær ved Skagen som ved Kongens Nytorv her i København.

Jeg vil dernæst gerne have Lov til at sige et Par Ord til de københavnske Repræsentanter. Der var navnlig en af de Herrer, saa vidt jeg husker, det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Niels Rasmussen), der sagde, at det var en Skuffelse for København, at Staten havde sit paa det tørre, men at Kommunen kom ud at svømme. Jeg tror at de københavnske Repræsentanter vel beset maa være glade ved det foreliggende Resultat. For øvrigt have de allesammen, saa vidt jeg husker, sluttet med at anbefale det. Over for det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Andersen) vil jeg gerne sige, at selv om det ogsaa hævdes fra anden Side, at denne Foranstaltning om Københavns Personbanegaard

og Ordning af Banegaardsforholdene i og ved København skal have lige saa stor Interesse for Provinserne som for København, er det dog efter min Mening temmelig meget sagt. Den har ganske vist Interesse for det øvrige Land, men mest for København.

Med Hensyn til Nærtrafikken er der blevet udtalt Beklagelse over, at den ikke fik Stationer nok i København. Som det ærede 8de Medlem for 2den Kreds. (Villars Lunn) tror jeg, at der her er Grund til at være forsigtig. Vi gaa vistnok en Tid i Møde, hvor der vil finde om ikke en hel saa dog en delvis Revolution Sted paa Nærtrafikens Omraade. Vi skulle derfor være noget varsomme. Jeg har lagt Mærke til, at man i Sverige nylig har bevilget indtil ½ Million Kr. til Forsøg med elektrisk Drift, og vi skulle nu vist ikke herhjemme ofre for store Beløb paa Nærtrafikken. Jeg vil henstille til den højtærede Minister at være varsom paa dette Omraade, hvor Fremtiden vist vil bringe Overraskelser. Driften paa vore nuværende Jernbaner egner sig vist ikke til Nærtrafik.

Det er mit Haab, at dette Lovforslag maa blive vedtaget, og jeg ønsker baade Staten og Københavns Kommune til Lykke med Resultatet.

Ministeren for offentlige Arbejder (C. Hage): De fleste ærede Medlemmer, som have haft Ordet, have udtalt deres Tilslutning til det foreliggende Lovforslag, og jeg bringer derfor min bedste Tak. Dette gælder ikke mindst de ærede Medlemmer, som paa Forhaand ikke have været særlig stemte for netop den Løsning, som dette Lovforslag tilsigter. Nogle Indvendinger og Betæneligheder med Hensyn til enkelte Punkter ere dog komne til Orde. Særlig gælder dette om den Indskrænkning i bekvem Adgang til Jernbanestation, som ikke let vil kunne undgaas for Beboerne af Frederiksberg og til Dels ogsaa Nørrebro. Fra visse Sider er der blevet gjort gældende, at disse Ulemper ere saa væsentlige, at man forventer, at det Anlæg, som Lovforslaget omfatter, snart efter dets Fuldendelse maa blive suppleret med yderligere Anlæg, særlig til Bekvemmelighed for Forstæderne. Jeg kan dog ikke undlade at bemærke, at de Ulemper, der sigtes til, forekomme mig at blive ikke lidet overdrevne. Hvad særlig Frederiksberg angaar, vil der ved de to ny Stationer, der komme til ved Enghavevej og Valby være givet i ethvert Tilfælde for en bety-